

چهارشنبه 2 بهمن 1398 - 26 جمادی الاول 1441 - 22 ژانویه 2020

تأسیس بانک بازرگانی اولین بانک خصوصی ایران (1328 ش)

تأسیس بانک بازرگانی اول، بانک خصوصی ایران (1328 ش)، «بانک بازرگانی ایران» به عنوان اولین بانک خصوصی در ایران به صورت شرکت سهامی در بهمن ماه ۱۳۲۸ تأسیس شد و در سال ۱۳۲۹ فعالیت های بانکی خود را آغاز کرد. این بانک نخستین بانک خصوصی با مالکیت ۱۰۰٪ ایرانی بود. این بانک در محل پیشین شعبه بازار بانک شاهی واقع در خیابان بوذرجمهری تهران روبروی مسجد سلطانی با ۱۸ نفر کارمند گشایش یافت و در سال ۱۳۲۹ به علت توسعه فعالیت های بانک در خیابان سعدی اقدام به تأسیس شعبه کرد. در سال ۱۳۳۱ بزرگترین موفقیت بانک بازرگانی ایران که خریداری محل بانک شاهی به مبلغ ۲٫۵ میلیون تومان بود، تحقق یافت. بانک بازرگانی در ۲۹ شهریور ماه ۱۳۳۱ بنای ساخته شده توسط قهرمان میرزا امیرلشکر را، از بانک شاهی خریدار نمود. بانک بازرگانی فعالیت های چشمگیری در رقابت با بانک های دولتی مانند بانک های ملی، سپه، کشاورزی، رهنی، کارگشایی و صنعتی آغاز کرد و به ارائه انواع خدمات بانکی مبادرت ورزید. یکی از اقدامات این بانک در آن زمان افتتاح حساب سیار بود. دارندگان این حساب بوسیله دفترچه می توانستند از موجودی خود در تمام شهرستان هایی که بانک در آنجا شعبه داشته است برداشت نمایند. علاوه برآنکه به موجودی این حساب ها سود قابل ملاحظه ای نیز تعلق می گرفت و سالانه دوبار نیز در ماه های مهر و بهمن قرعه کشی برگزار و به برندگان جوایزی پرداخت می شد. سرمایه پرداختی «بانک بازرگانی ایران» در پایان اسفند ماه ۱۳۴۹ به مبلغ ۲۵۰ میلیون ریال می رسید. این بانک پس از اجرای ماده ۱۷ لایحه قانونی ادغام بانک ها در سال ۱۳۵۸ در بانک تجارت ادغام شد.

تحريم، فرماندهي فدايشي، ثميم، "محمد، رضا، بملی" توسط "امام خمینی" (ه، 1341 ش)، پس از اعلام لوایح شش rlm&، گانه شاه به عنوان انقلاب سفید و تعیین روز ششم بهمن 1341 جهت برگزاری رفراندوم عمومی، حضرت امام خمینی، در پاسخ به استفتاء گروهی از مردم مسلمان ایران، با انجام این همه rlm&، بررسی مخالفت و آن را خلاف شرع اسلام و قانون اساسی ایران اعلام کردند. شاه در روز نوزدهم دی ماه 41، لوایحی را برای اصلاحات ارضی، ملی کردن جنگل rlm&، ها، فروش سهام کارخانجات دولتی، سهم کردن کارگران در منافع کارگاه rlm&، های تولیدی و صنعتی، اصلاح قانون انتخابات و ایجاد سپاه دانش اعلام کرده و خواستار برگزاری همه rlm&، بررسی در این زمینه شده بود. اما حضرت امام با توجه به پیش rlm&، بینی نشدن همه rlm&، بررسی در قانون اساسی، مبهم بودن لوایح و بی rlm&، اطلاعی مردم از محتوای آنها و نیز نبودن آزادی و توسل مأموران رژیم به تهدید و تطمیع مردم، همه rlm&، بررسی درباره لوایح شش گانه شاه را خلاف شرع و قانون اساسی، اعلام نمودند. در دوم بهمن 41، پس از انتشار اعلامیه امام درباره تحریم همه rlm&، بررسی شاه، مردم تهران با تعطیل کردن بازار، در خیابان rlm&، ها به تظاهرات پرداختند. در اوج تظاهرات، سخنان تند انتقادآمیزی علیه دولت توسط حجت rlm&، الاسلام شیخ محمدتقی فلسفی ایراد گردید که به حضور پلیس و درگیری با مردم انجامید. در قم نیز بازار تعطیل شد و روحانیان و مردم مسلمان این شهر، بر ضد لوایح شش گانه شاه به تظاهرات پرداختند.

قتل، "تگه دار، احمد" ابلخان مسلمان مغول (683 ق)، بر اثر معاشرت با مسلمانان، به دین اسلام درآمد و خود را سلطان احمد خواند. تگودار چون متدین به دین اسلام بود، با پادشاه مصر صلح کرد، اما ارغون و دیگر شاهزادگان مغول، این امر را بهانه ساخته، توطئه rlm&، ای علیه تگودار به راه انداختند و سر به طغیان برداشتند. این توطئه با شکست ارغون پایان یافت ولی چون تگودار هنوز از ارغون بیم داشت وی را به خدمت خواست و نوازش کرده و به حکومت خراسان باز گردانید. ارغون از پای ننشست و به کمک امرای مغول، در شبی که سلطان مست بود به اردوی او ریختند و قصد جان او کردند. در این ماجرا تگودار احمد از مهلکه جان سالم به در بُرد و به آذربایجان گریخت. او در حین فرار دستگیر شد و به امر ارغون خان در 26 جمادی الاولی سال 683 ق، ستون فقرات او را شکسته و بدین ترتیب او را به قتل رساندند، زیرا طبق رسوم مغول، شاهزادگان را می rlm&، پایست بدون این که خونشان ریخته شود اعدام نمایند.

حلت محقق، کس و فقیه شهید "میرزا محمد حسین، ناسی" مرجع و عظیم حوزه و مجاهد دوران مشروطه (1355 ق)، آیت الله میرزا محمدحسین نایینی در سال 1277 ق در شهر نایین به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی حوزوی خود را در زادگاه خویش گذراند و در هفده سالگی به شهر اصفهان هجرت کرد و سپس در سال 1303 ق به عراق رفت. میرزای نایینی در آغاز ورود به عتبات، پس از زیارت بارگاه ملکوتی امام علی (ع) راهی سامرا شد و در محضر درس مرجع کبیر و فقیه جلیل، میرزا محمدحسن شیرازی حاضر گردید. او همچنین در درس آیات عظام سیدمحمد طباطبایی فشارکی و سیداسماعیل صدر حضور یافت و در نجف به حلقه rlm&، ی درس ملاحسینقلی همدانی پیوست. پس از مدتی، میرزای نایینی در کنار تدریس، در جلسه rlm&، ی علمی آخوند خراسانی حاضر شد و از محرمان اسرار وی گردید. میرزا با مقام والای علمی، سیاسی و معنوی خود، شاگردان فاضل و آگاهی را به عالم اسلام عرضه کرد که از آن جمله حضرات آیات: سیدمحسن طباطبایی حکیم، سیدجمال rlm&، الدین گلپایگانی، سیدمحمد حجت کوه کمره rlm&، ای، سیدمحمدهادی میلانی، شیخ محمدتقی آملی، سیدابوالقاسم خویی، علامه rlm&، ی طباطبایی، میرزا هاشم آملی و ده rlm&، ها تن

مرگ "ویکتوریا" ملکه معروف انگلستان (1901م) در 24 مه سال 1819م در لندن به دنیا آمد. وی در هیجده سالگی به جای ویلیام چهارم به سلطنت رسید و به مدت 64 سال، زمام امور انگلیس را با اقتدار در دست داشت. در دوران سلطنت ملکه ویکتوریا، سرکوب مردم سرزمین‌های تحت سلطه انگلیس شدت بیشتری یافت و سرزمین‌های زیادتری زیر یوغ استعمار پیر قرار گرفتند. چرا که او تصمیم گرفته بود تا سرحد امکان و توانایی، وظیفه‌اش را نسبت به کشورش انجام دهد. حفظ منافع بریتانیای کبیر به هر صورت و بدون رعایت مسائل انسانی و اخلاقی و حاکمیت مستبدانه بر مستعمرات انگلستان وظیفه‌ای بود که وی بر دوش خود احساس می‌کرد. هم‌چنین در این دوره، امپراتوری بریتانیا به سوی شرق پیش رفت و با تسخیر هندوستان توسط کمپانی هند شرقی، به اوج عظمت خود نزدیک شد. او با تسلط بر مصر و کانال سوئز و ایجاد هماهنگی خاص میان انگلستان و مستعمراتش، روند استعمار و بهره‌رسانی از منابع کشورهای ضعیف را سامان بخشید. وسعت این سرزمین به قدری گسترده و در سراسر جهان پراکنده بود که مثل معروفی در آن‌بار عنوان می‌گردید که "آفتاب هیچ‌گاه در امپراتوری انگلستان غروب نمی‌کند". در این زمان علی‌رغم وضعیت نابسامان و مشکلات فراوان و نیز وجود فقر و درماندگی در مناطق تحت سیطره بریتانیا، از جمله هندوستان، برای استعمارگران به عنوان دوره شکوه و اقتدار مطرح شده است. ملکه ویکتوریا در اواخر عمر به عنوان مادر بزرگ اروپا معروف شد زیرا بسیاری از سلاطین و ملکه‌های اروپا از فرزندان، نوادگان، خواهر زادگان و برادرزادگان و بستگان او به شمار می‌آمدند. ویکتوریا سرانجام در 22 ژانویه 1901م پس از 64 سال سلطنت، در 82 سالگی درگذشت. با مرگ ملکه ویکتوریا، دوران ضعف امپراتوری عظیم بریتانیا نیز آغاز شد. هفده حادثه یکشنبه خونین مسک و آغاز انقلاب ما، کسبسته، شه‌ه‌ی (1905م) در طی سال‌های 1904 - 5م جنگ‌های روس و ژاپن به وقوع پیوست و بر اثر پیروزی فرماندهان ژاپنی و رشوه‌گیری امرای روسی، ژاپن به پیروزی دست یافت. ناراضیاتی از حکومت استبدادی تزاری روسیه، تمام طبقات مردم را فرا گرفته بود. اوضاع بد اقتصادی روسیه در اوایل قرن بیستم و شکست نظامی روسیه در جنگ با ژاپن و از دست دادن منطقه منچوری، هم‌چنین رشد ناراضیاتی کارگران از شرایط کاری، وضعیت نابسامانی را ایجاد کرده بود. در این زمان، موج اعتصابات کارگری به اوج خود رسید و کارگران خود را برای حرکتی ضد سلطنتی آماده می‌کردند. در نهایت در روز یکشنبه 22 ژانویه 1905م، هزاران کارگر اعتصابی به طرف قصر زمستانی تزار راه‌پیمایی کردند و خواهان پذیرفتن نمایندگان خود از طرف تزار شدند. اما قزاق‌ها و نیروی سواره نظام گارد امپراتوری، در نزدیکی قصر، راه را بر آنها سد کردند. جمعیت، بی‌اعتنا به حضور این نیروها به حرکت خود ادامه داد و در این لحظه، سربازان به طرف آنها آتش گشودند. در این واقعه که به یکشنبه خونین معروف شده است، هزاران نفر کشته و زخمی شدند. اخبار مربوط به حوادث یکشنبه خونین به سرعت در سراسر روسیه منتشر شد و به احزاب و گروه‌های چپ و انقلابی که با توسعه صنعتی کشور، امکان فعالیت بیشتری یافته بودند امکان داد که موج اعتصاب را در سراسر روسیه گسترش دهند. پس از این حادثه که سرآغازی برانقلاب 1905م روسیه بود، تزار در 19 اوت آن سال با صدور بیانیه‌ای، صریحاً وعده آزادی‌های مدنی و پارلمانی به مردم داد. با این حال، یکشنبه خونین و انقلاب 1905م، مقدمه‌ای بود که با شروع جنگ جهانی اول، آخرین ضربه را به رژیم تزاری روس وارد ساخت و آن را در سال 1917م، سرنگون کرد.

دیگر، از پرورش یافتگان درس مکتب این عالم برجسته می‌باشند. ایشان همچنین با حضور خود، نهضت مردمی مشروطه در ایران را تأیید کرد. آیت الله نایینی کتاب "تنبیۃ الامه" را در بحران انقلاب مشروطه در سال 1327 ق به زبان فارسی نوشت و از سوی آیت الله مازندرانی و آیت الله آخوند خراسانی مورد تأیید قرار گرفت. این کتاب درباره‌ی انواع استبداد و حکومت‌های خودکامه‌ی شاهان مستبد و همچنین وظایف علما و فقها در قبال دین و اوضاع ایران در دوران قاجاریه نگاشته شده است. سرانجام میرزا محمدحسین نایینی پس از عمری تلاش و خدمت، در 26 جمادی الاولی سال 1355 ق در 78 سالگی به جوار رحمت ایزدی پیوست و پس از تشییع باشکوه و اقامه‌ی نماز توسط آیت الله سیدابوالحسن اصفهانی، در کنار حرم مطهر حضرت علی(ع) به خاک سپرده شد.